

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2214889183 և 2214900101 որոշումներն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքներն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 09 >> 01 2022թ. 7-13 8358

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետի պաշտոնակատար, ոստիկանության գնդապետ Ն.Սարգսյանս, վերանայելով Ալեքսանդր Սահակյանի ՄԴ/45280-22 և ՄԴ/45281-22 դիմումների քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Աջափնյակ վարչական շրջանի Շինարարների փողոցի 22 շենքի 15 բնակարանի բնակիչ Ալեքսանդր Սահակյանը դիմումներով խնդրել է վերանայել վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2214889183 և 2214900101 որոշումները՝ նշելով, որ համաձայն չէ իրավախախտումների հետ, քանի որ դրանցում բացակայում են տեսանյութերը, ինչպես նաև տվյալ հատվածում պարզաճ կերպով չեն վերացվել նախկին գծանշումները:

Դիմումների քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկները չեն կարող վարչական ակտերը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտման ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

ՀՀ կառավարության <<Հայաստանի Հանրապետության ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը հաստատելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման հորիզոնական գծանշումներ բաժնի 1.1՝ <<Հոծ գիծ>> գծանշումը բաժանում է հանդիպակաց ուղղությունների տրանսպորտային հոսքերը (առանցքային գիծ), նշում ճանապարհի վրանգավոր վայրերում երթևեկության գոտիների սահմանները և ցույց տալիս երթևեկելի մասի սահմանները, **ուր մուտքն արգելված է**, ցույց է տալիս տրանսպորտային միջոցների կայանման տեղերի սահմանները: Նույն բաժնի համաձայն՝ 1.1, 1.2.1, 1.3 գծանշումները հատվել արգելվում է:

Վիճարկվող որոշումների հիմքում դրված տեսանյութերն առկա են, բեռնվում են և փաստում, որ Երևան քաղաքի Սարալանջ-Արմենակյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում

դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը 2022թ. հուլիսի 8-ին և 11-ին հատել է 1.1' հոծ գիծ, գծանշումները, խախտելով վերը նշված նորմի պահանջը:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից ճանապարհային նշանների կամ ճանապարհային գծանշումների պահանջները չկատարելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հնգապատիկի չափով:

Նույն օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 35-րդ մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների համընթաց հոսքերն իրարից բաժանող «Հոծ գիծ» գծանշման պահանջները չկատարելու համար սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված վարչական իրավախախտումն ունի նվազ նշանակություն այն դեպքում, երբ տրանսպորտային միջոցի առջևի երկու անիվներն ամբողջությամբ չեն հատել գծանշումը, և դրա հետևանքով երթևեկության մյուս մասնակիցների համար խոչընդոտ կամ վթարային իրադրություն առաջացնելու ակնհայտ վրանգ չի սպեղծվել, ինչպես նաև այն դեպքում, երբ իրավախախտումն անխուսափելիորեն կատարվել է երթևեկության այլ մասնակցի գործողության կամ անգործության պարճառով:

Տեսանյութերը փաստում են, որ դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը մի դեպքում (2214889183) ամբողջությամբ հատել է գծանշումը, իսկ մյուսում (2214900101)՝ նրա գործողությունների արդյունքում երթևեկության մյուս մասնակիցների համար խոչընդոտ և վթարային իրադրություն առաջացնելու ակնհայտ վրանգ է սպեղծվել, հետևաբար իրավախախտումները նվազ նշանակություն ունենալ չեն կարող, քանի որ <<Նորմատիվ ակտերի մասին>> ՀՀ օրենքի 16-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ նորմատիվ իրավական ակտում նորմի կիրառման համար թվարկված բոլոր պայմանների առկայությունը պարտադիր է, եթե իրավական ակտում՝

1) նշված նորմի կիրառումը պայմանավորված է միայն «և» կամ «ու» շաղկապով բաժանված պայմաններով, կամ

2) նշված նորմի կիրառումը պայմանավորված է միայն ստորակետերով բաժանված պայմաններով, կամ

3) նշված նորմի կիրառումը պայմանավորված է ստորակետերով և «և» կամ «ու» շաղկապով բաժանված պայմաններով:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի ակնարկին՝ նախկին գծանշումների տեսանելիության վերաբերյալ, ապա այն չի կարող դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշումների անվավերության պարճառ հանդիսանալ, քանի որ տեսանյութերը փաստում են, որ գործող գծանշումները համապատասխանում են սահմանված պահանջներին և տեսանելի են երթևեկության մասնակիցներին, իսկ նախկինում ջնջված գծանշումների աննշան տեսանելիությունը չի կարող երթևեկության համար խոչընդոտ հանդիսանալ, այլ ընդամենը կարող է վաղաժամ տեղեկացնել երթևեկության մասնակիցներին երթևեկության գոտու վերջին մոտենալու մասին:

Բացի այդ, նշված հատվածը կահավորված է ինչպես 5.15.5' <<Գոտու վերջ>> ճանապարհային նշանով, որը ցույց է տալիս թափառքի գոտու կամ վերելքի վրա լրացուցիչ գոտու վերջը, այնպես էլ 1.19' գծանշմամբ, որը նախազգուշացնում է երթևեկության գոտու

վերջին մոտենալու մասին, որոնց առկայությունը և նախազգուշացումը դիմումատուի կողմից անտեսվել է:

Այսպիսով, դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես դիտավորությամբ, այնպես էլ անզգուշությամբ, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարել է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցել է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարել, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցել է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակահրավակ բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուղեկցվող հակահրավակ, մեղավոր (դիտավորյալ կամ անզգույշ) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիսպոզիցիայով նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում, հետևաբար դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումներն իրավաչափ են և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական փուլի նշանակելու մասին թիվ 2214889183 և 2214900101 որոշումները թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքներն առանց բավարարման.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Ալեքսանդր Սահակյանին:

Ն. Մարգարյան